

16. maj 2021 - 7. velikonočna nedelja - nedelja sredstev družbenega obveščanja

(Apd 1,15-17.20-26) TUKAJ

Na nedeljo med vnebohodom in binkoštni imamo kot prvo berilo pripoved o obnovitvi polnega števila apostolov po odpadu izdajalca Juda Iškariota. Opuščeni sta dve vrstici, ki govorita o usodi Juda, kar lahko razumemo tako, da nas ne zanima osebna usoda Juda, ampak samo apostolska služba, ki mu je bila zaupana. Kakor to razume pisec Apostolskih del, je apostolski zbor temeljne važnosti za Cerkev, ki bo uradno nastopila na binkošti.

Zanimiva je prva vrstica nedeljskega berila (1,15). Skoraj vsako besedo te vrstice lahko najdemo v grškem prevodu Stare zaveze. Članom prve Cerkve, ki so poslušali branje tega odlomka, je zvenela kot začetek neke biblične pripovedi. Število zbranih ljudi je 120: to je temeljno jedro, s katerim skupnost začenja svojo zgodovino. V nadaljevanju Peter govori predvsem o Judovi smrti. V njem se je izpolnila Božja volja, ki jo je že napovedal Sveti Duh po Davidu. Kombinacija navedkov iz Ps 69(68),26 in 109(108),8 v 20. vrstici daje jasno razumeti, da Peter tukaj ne misli na Judovo izdajstvo, saj je ob tem obstojala že napoved v Psalmu 41,10). Njegovo izhodišče je apostolska "služba" (1,20), ki je bila namenjena tudi Judu - »bil je prištet med nas in deležen naše službe« (1,17) - torej ga je treba nadomestiti. In to so dosegli tako, da so žrebali med dvema kandidatoma, kar je neka oblika Božje sodbe.

Ta način Božje sodbe se nam danes zdi sumljiv in namiguje na čarovništvo ali vsaj na praznoverje. V Stari zavezi pa ga srečujemo večkrat: 3Mz 16,8sl.; 4Mz 33,54; Joz 16,1; 18,6; 1Krn 6,39; 24,7; 25,9; 26,14; Est 3,7; 9,24; Prg 1,14; 16,33; 18,18; Iz 34,17; 57,6; Ezk 21,27; 24,6; Jl 4,3; Abd 1,11; Jon 1,7; Nah 3,10; Sir 14,15. Odločilna stvar ni dogodek sam na sebi (žrebanje), ampak prepričanje, da je Bog blizu, da vodi svojo Cerkev in ne dovoli da bi se odločala narobe.

V tej zvezi je zanimiva pripomba Beda, ki ga navaja sv. Tomaž Akvinski: »Matija, določen pred binkoštni, je bil izbran z žrebanjem, ker polnost Svetega Duha še ni

izlita na Cerkev; sedem diakonov pozneje pa ni bilo izbranih z žrebanjem, ampak z izvolitvijo, ki so jo izvedli apostoli.«

Kar zadeva trditev »kakor je Sveti Duh napovedal po Davidovih ustih« (1,16) je treba spomniti na Dogmatično konstitucijo o svetem bogoslužji II. vaticanskega koncila, št. 11: »Od Boga razodeta resnica, ki jo vsebuje in posreduje Sveto pismo, je bila zapisana po navdihnjenju Svetega Duha. Knjige stare in nove zaveze v celoti z vsemi njihovimi deli ima sveta mati Cerkev na temelju apostolskega verovanja za svete in kanonične, in sicer zaradi tega, ker so napisane po navdihnjenju Svetega Duha (prim. Jn 20,31; 1Tim 3,16; 2Pt 1,19-21; 3,15-16) in imajo torej Boga za avtorja ter so kot takšne izročene Cerkvi. Pri sestavljanju svetih knjig je Bog izbral ljudi, ki jih je tako naravnaval, da so ob uporabi svojih sposobnosti in moči - na temelju njegovega delovanja v njih in po njih - kot resnični avtorji zapisali vse to in samo to, kar je on hotel.«

Na podlagi tega odlomka lahko pridemo do nekaterih zaključkov:

1. Sveti Duh je avtor, človeški pisec pa sestavljalec besedila Svetega pisma;
2. Kristusovo vstajenje je osrednjega pomena za življenje Cerkve;
3. Služba Cerkve je bistveni element njene zgradbe;
4. Kot je prva Cerkev preživela svojo prvo krizo, tako bomo preživeli naše krize tudi mi, če bomo ostali Cerkvi zvesti.

Dobro se je zavedati tega posebno zdaj, ko smo kristjani "drugorazredni" člani naše narodne skupnosti in države. Nikoli ne smemo pozabiti, da je Bog tisti, ki ima v rokah vajeti zgodovine, pa naj zločinci svoje zločine še tako prikrivajo. Poleg tega, da molitev gore prestavlja, je treba vedeti, da lomi tudi zobe-strupenjake tistih, ki si na vse, tudi najbolj zavržene kriplje prizadevajo priti nazaj na oblast, da bi spet živeli na tuj račun in uspešno kradli še naprej.